

Világ csúfja

PUBLICISZTIKA - ELSŐ OLDAL - LXVII. évfolyam, 20. szám, 2023. május 19.

„Neve szégyen, neve átok” – írta Magyarországról százhetvenhét éve egy nyilvánvalóan Soros- és Brüsszel-bérenc gyurcsányista-libsi költő (nem szakmája a politika, mit pofázik bele?), és a dolog kezd megint aktuális lenni. Komolyra fordítva – már ha ez nem volna elég komoly –, az ember mostanában akármilyen nemzetközi környezetbe vetődik, akár valóságosan, akár virtuálisan, mindinkább szégyelli és mindinkább hátrányára van, hogy magyar. Persze nem olyan helyeken, ahol Szijjártó Péter szívesen fotóztatja magát, Abu Dzabiban, Csöcsiangban vagy Moszkvában, a hétköznapi élet minden szennyétől és a népi jelenlét minden molekulájától megtisztított, klimatizált termekben és manikűrözött parkokban, hanem mondjuk itt a környéken, Európában, a nyugati civilizáció erkölcsi normáit követő emberek között. Külön fáradságba kerül megmagyarázni, hogy bár Magyarországról jövök, abba a kisebbségbe tartozom, amelyik nem azonosul a kormányával, mely utóbbi viszont a világ szemében legitimen és többszöri választás által megerősítve képviseli az országot.

Szóval: szégyen. Csak az utóbbi egy-két hét híreiből idézek.